

زهرامیمری، ۱۴۰۴

بررسی اثربخشی آموزش ذهن آگاهی بر مهارت‌های اجتماعی، عاطفی و رفتاری در دانش‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری خاص دوره ابتدایی شهر نقاب سال تحصیلی ۱۴۰۳_۱۴۰۴

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی آموزش ذهن آگاهی بر مهارت‌های اجتماعی و عاطفی - رفتاری در دانش‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری خاص دوره ابتدایی شهر نقاب سال تحصیلی ۱۴۰۳_۱۴۰۴ صورت گرفته است. این پژوهش به لحاظ هدف از نوع پژوهش‌های کاربردی و از نظر روش از نوع نیمه آزمایشی همراه با پیش آزمون - پس آزمون با یک گروه کنترل نابرابر است. جامعه پژوهش حاضر را تمامی دانش‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری خاص دوره ابتدایی شهر نقاب سال تحصیلی ۱۴۰۳_۱۴۰۴ تشکیل دادند. تعداد این دانش‌آموزان بر طبق آمار مرکز ۴۲ دانش‌آموز می‌باشند که به علت دسترسی به تمامی این افراد تمامی آنها جامعه آماری و نمونه آماری پژوهش را به روش تمام‌شمار تشکیل دادند و از این میان و به علت ریزش احتمالی ۳۲ نفر نمونه آماری پژوهش حاضر را تشکیل و پرسشنامه مهارت‌های اجتماعی ماتسون (۱۹۸۳) و پرسشنامه سبک‌های عاطفی-رفتاری هافمن و کاشدان (۲۰۱۰) را تکمیل کردند. پس از جمع آوری پرسشنامه‌ها در همان جلسه و به صورت تصادفی دانش‌آموزان به دو دسته ۱۶ نفره تقسیم شدند. به یک گروه آموزش ذهن آگاهی بر اساس پروتکل آموزشی ویلیامز، سگال و تیزدیل (۲۰۰۲) در قالب ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای اعمال و اجرا و به گروه دیگر آموزشی داده نشد. سپس بعد از اجرای آزمون مجدد در یک جلسه مشترک هر دو گروه به پرسشنامه مذکور پاسخ داده و بین آنها مقایسه صورت گرفت. نتایج نشان داد ذهن آگاهی باعث افزایش مهارت‌های اجتماعی و سبک‌های رفتاری-عاطفی شده است و فرض «آموزش ذهن آگاهی بر خرده مقیاس‌های مهارت‌های اجتماعی و عاطفی - رفتاری در دانش‌آموزان با ناتوانی‌های یادگیری خاص دوره ابتدایی شهر نقاب سال تحصیلی ۱۴۰۳_۱۴۰۴» تأیید می‌شود.

کلیدواژه‌ها: واژه‌های کلیدی: آموزش ذهن آگاهی، مهارت‌های اجتماعی، عاطفی، رفتاری.

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۶۲۹۲۵۷۳۹۱۴۷۲۰۴۴۰۳۵۱۶۳۱۶۷۳۵۳

تاریخ دفاع: ۱۴۰۴/۰۶/۲۴

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر محمد آرمین

استاد مشاور: ابراهیم نامنی

Thesis:

Studying the effectiveness of mindfulness training on

social, emotional, and behavioral skills in students with specific learning disabilities in the elementary school of Niqab city, academic year 2024-2025.

The present study aimed to investigate the effectiveness of mindfulness training on social, emotional, and behavioral skills in students with specific learning disabilities in the primary school of Niqab in the academic year 2025. This study is an applied research in terms of its purpose and a quasi-experimental study with a pre-test-post-test with an unequal control group. The population of the present study consisted of all students with specific learning disabilities in the primary school of Niqab in the academic year 2025. According to the center's statistics, the number of these students was 42 students. Due to access to all of these individuals, all of them formed the statistical population and the statistical sample of the study using the whole number method. Among them, due to possible dropout, 32 people formed the statistical sample of the present study and completed the Matson Social Skills Questionnaire (1983) and the Hoffman and Kashden Emotional-Behavioral Styles Questionnaire (2010). After collecting the questionnaires in the same session and randomly dividing the students into two groups of 16 people. One group received mindfulness training based on the Williams, Segal, and Teasdale (2002) training protocol in 8 90-minute sessions, and the other group received no training. Then, after the retest, both groups answered the aforementioned questionnaire in a joint session and a comparison was made between them. The results showed that mindfulness increased social skills and behavioral-emotional styles, and the hypothesis that mindfulness training has an effect on the subscales of social, emotional, and behavioral skills in students with specific learning disabilities in the elementary school of Niqab in the academic year 2025 was confirmed.